

[Bilgrav-Nielsen]

ge, er der tale om 50 års kystsikring eller måske 100 års kystsikring, hvad ved jeg. Så det er helt andre forhold, vi taler om, når vi kommer længere op på den jyske vestkyst.

Denne debat om, at hvis man nu laver en anden byrdefordeling end den, man tidligere lavede, så gør man noget forkert, så rammer man dem, som har indgået aftaler, synes jeg er fordrejet.

Fru Margrete Auken vil jeg gerne takke for indlægget. Der var selvfølgelig nogle antegninger på den økonomiske byrdefordeling. Jeg vil da godt erkende, at vores bemærkninger om byrdefordelingen er en slags provokation, om man vil, fordi vi mener, at det er galt, som det er. Vi mener ikke, vi skal op på 100 pct., for så fratager man lokal og privat interesse i at være engageret, men det er ikke ment som noget generelt overalt, og det vil jeg godt sige til de ordførere, der har været inde på, at vi sådan bastant siger, at nu skal staten engagere sig andre steder end på Vestkysten. Det har vi ikke sagt at staten skal. Jeg mener personlig, mit parti mener, at staten burde engagere sig i hvert fald ved Limfjorden, og jeg mener, hr. Svend Heiselberg nok vil være tilskyndet til om lidt at give mig ret i, at det burde staten. Man kunne så forhandle om, hvor staten skal engagere sig, og den debat kunne blive saglig, i det øjeblik vi har en samlet ajourført oversigt over, hvor stærk nedbrydningen af kysterne har været gennem de seneste år. Men det har vi rent faktisk ikke i dag. Vi taler om planlægning, miljøplanlægning, fysisk planlægning, men hvem har den samlede oversigt over, hvordan det står til med Danmarks kyster? Den har ingen. Det er muligt, at arbejdet er gjort i meget vid udstrækning, og at det ligger ude i nogle kommunale skuffer. Det ved jeg ikke. Men så var det da en idé at få det samlet og bearbejdet i en form, så det kan bruges her i folkettinget.

Men jeg takker for fru Margrete Aukens indlæg, fordi der i hvert fald var et klart tilsagn til de to første punkter og et ønske om debat om det tredje.

Og så er der ordførerne fra venstre og de konservative. Hr. Burgdorf dvælede lidt ved problemet Holmsland, og det er vel nok ment som et eksempel, for der er lige så store problemer andre steder på den jyske vestkyst. Men jeg deler fuldt ud den holdning, jeg følte lå bag ved hr. Burgdorfs bemærk-

ninger: hvad sker der, i det øjeblik vi ikke kan forsvare tangerne mere? Så er vi på den. Så er det et stort bagvedliggende land, som vi ikke kan beskytte, og som bliver udsat. Så er det virkelig et stort problem, vi står med. Derfor vil jeg advare meget imod, at man bombastisk siger: uanset hvor stor opgaven er og hvor besværlig den er, vil vi sætte os den målsætning at stoppe kystens tilbagerkning på visse punkter. Vi kan ikke gøre det overalt, og jeg er meget enig med fru Anne Grete Holmsgård i, at vi ikke skal gøre det overalt, men der er nogle steder, hvor vi kan se at vi er nødt til det, hvis ikke vi om 5, 10, 20 år vil stå med det problem, at tangerne er brudt ned.

Også hr. Svend Heiselberg vil jeg gerne takke for den positive holdning til at drøfte problemstillingen i udvalg. Det er jo så tilpas forsigtigt udtrykt og måske typisk for hr. Svend Heiselberg – hvilket er positivt ment – idet hr. Svend Heiselberg jo ikke har glemt sin fortid som oppositionspartiordfører i denne sag, og det er godt, at hr. Svend Heiselberg ikke har det, for der ville være meget at citere hr. Svend Heiselberg for. Men lidt for forsigtig synes jeg nok hr. Svend Heiselberg er. Hr. Svend Heiselberg er imidlertid parat til at drøfte denne sag, og det takker jeg for. Det må kunne betyde, at vi kan komme tættere ind på de problemstillinger, som vi har skitseret, i modsætning til den holdning, som var ministerens, og som jo var klart afvisende på alle punkter.

Også hr. Normann Andersen må jeg takke for indlægget. Det var jo det, jeg sådan vil kalde et meget modent indlæg, og jeg forstår godt, at hr. Normann Andersen havde behov for at gøre nogle for ham sikkert stærkt polemiske bemærkninger til de tidligere ordførere for de borgerlige partier. Men lad det ligge. Også hr. Normann Andersen var positiv, og det takker jeg for.

Om ministerens redegørelse og svar vil jeg gerne sige, at det var deprimerende i alle henseender. Jeg skal ikke gå i dybden med det, fordi jeg gennem de kommentarer, jeg har givet, har været inde på alle de emner, som også ministeren var inde på, men det er jo en gang snak at sige, at det er gået godt, og at de gamle love fra 1874 og 1922 er gode nok. Vist er de ej. Jeg har for en ordens skyld, og fordi jeg synes, det er morsom læsning, vedlagt som bilag loven om kystsikring